

"De foto vertelt"

Ik stuitte een dezer dagen op een oude foto met daarop twee zussen en twee broers van mij. Alle vier zittend naast elkaar met muziekinstrumenten op hun schoot. Zij vormden samen een muziekbond genaamd "JAZZBAND P.SNEPVANGERS", dat op de grote trom van het drumstel vermeld stond. Natuurlijk heb ik deze foto wel eerder gezien maar er nooit echt bij stil gestaan. Mijn ouders zijn al lang geleden overleden maar ook drie van de vier gezinsleden die op de foto staan, zijn niet meer.

Dat ik er nooit bijzondere aandacht aan heb geschonken ligt waarschijnlijk aan het feit dat dit viertal respectievelijk negentien, achttien, zeventien en zestien jaar ouder was dan ik. Voor mijn tiende waren ze al getrouwd, dus van het samen opgroeien was geen sprake. Verder weet ik betrekkelijk weinig van de eerste huwelijksjaren van mijn ouders. Wat ik weet kwam meestal uit de verhalen van mijn oudste zus, met wie ik een bijzondere band had

De foto, die mij ook ontroerde, liet mij nadenken over het leven van mijn ouders. Mijn vader is in 1898 geboren als vijfde van een gezin met achttien kinderen. Op zijn elfde levensjaar van de lagere school gehaald om als landarbeider te werken. In 1920 is hij met mijn moeder, die uit een nog groter gezin kwam (mij niet precies bekend maar meer dan twintig) getrouwd. Zij was toen achttien jaar. Ze is na haar geboorte afgestaan aan een kinderloze tante en oom die op grote afstand in West Brabant woonden. Binnen de eerste vier jaren van hun huwelijk werden de vier kinderen van de foto geboren.

Ik ga naar de tijd waarin de foto gemaakt moet zijn en dat is aan het begin van de tweede wereldoorlog omstreeks 1940. Vader werkte toen in een ijzergieterij als sjouwer. Een werkweek van achtenveertig uren waaronder ook de zaterdagochtend. We hadden een groentetuin achter het huis van tweeduizend vierkante meter en pachtten nog twee gemet (100 bij 80 m) poldergrond in de uiterwaarden van de Westerschelde.

Daar bleef het niet bij want de vier musicerende kinderen speelden in de weekenden in herbergen op allerlei kermissen, bruiloften en partijen. Naar de kermissen gingen mijn ouders mee want er werd dan zogenaamd "half uit" gespeeld. Er werden steeds drie nummers (liedjes) gespeeld en ondertussen werd er tussen de dansende paren geld opgehaald. Dat was dan de taak van mijn ouders.

Alle verplaatsingen waren per fiets en soms wel vijfendertig km ver. Bovendien werden de muziekinstrumenten al fietsend meegesjouwd. De zware accordeons in een draagzak op de rug en het drumstel op de bagagedrager.

Met het bekijken van de foto aangevuld met de verhalen van mijn zus, realiseerde ik me nog eens goed hoe ongelooflijk hard het bestaan van de burgerij in die tijd moet zijn geweest.

De foto is geplaatst op mijn profielpagina

© januari 2011, Mijler, BasicPublishing.nl